

[Harald Nielsen.]

radiorådets formand i hans betragtninger. Det er klart, at når en mand kommer til mikrofonen, ønsker man at høre hans mening, og så springer tendensen frem o. s. v. Det er klart, at radioen skal give udtryk for mange forskellige ting. Det er også klart, at et menneskeværk kan være behæftet med fejl o. s. v., men det forhindrer ikke, at man kan have den opfattelse, som jeg har, at der her er noget at rette.

Jeg må imidlertid efter den diskussion, vi her har ført, have den opfattelse, at det vil være håbløst at tænke på det, som jeg synes var naturligt: en ændring i radiofonens opbygning. Jeg har talt om et lyttervalgt radiatoråd, et virkelig folkevalgt råd, som kunne angive retningslinierne, og embedsmænd med virkelig ansvar for, at disse retningslinier blev fulgt. Men jeg forstår af de udtalelser, der her er faldet, at der ikke er meget håb om at nå frem dertil, og så vil jeg tro, at den eneste vej, man kan gå, er den at aktivisere de upolitiske lytterforeninger med det kommende valg for øje, således at vi, der har den opfattelse, at der her er noget at rette, måske virkelig kan få gjort vor indflydelse gældende.

Undervisningsministeren (*Hartvig Frisch*):

Jeg synes, det er rimeligt, at jeg straks tager ordet overfor denne fortsættelse af debatten om radioen, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen her har kastet sig ind i. Det er meget interessant at konstatere, at det, det ærede medlem fremfører, er en hel række eksempler på irritationsmomenter, som det ærede medlem har følt ud fra sit særlige standpunkt, og som det ærede medlem så vil lægge op i det plan, at det er noget, som skal kunne rettes af staten, idet statsradiofonien er en statsinstitution. Det ærede medlem taler om slagside og mener, at det, der har givet anledning til det ærede medlems irritation, skal kunne tages op og rettes. — Ja, hvordan skal det rettes? Skal det rettes ved at man ændrer den personbestand, der er? Lad os tage de eksempler, det ærede medlem fremførte; der var et eksempel fra pressens radioavis. Mig bekendt er lederen af pressens radioavis konservativ. Er det vejen, at vi skal fjerne ham for at undgå socialistisk propaganda? Og udsendelserne fra debatter her i rigsdagen? Det er redaktør Torpe, som forestår dem. Hvilken vej vil det ærede medlem dér angive mig, hvis han virkelig vil lægge det op i det plan, at jeg som minister skal kunne gennemføre, at der ikke forekommer irritationsmomenter for det ærede medlem i det, der udsendes?

Det ærede medlem siger, det er socialistisk propaganda, der udsendes. For de to udsendelsers vedkommende, han nævner, er der tale om dels en konservativ leder af radioavisen, dels en mand som redaktør Torpe, som dog vel i hvert fald ikke hører til i den socialistiske fløj af det danske samfund. Jeg synes, at alt det, som det ærede medlem her fremfører, ikke egner sig til virkelig illustration af, at der er noget, der skal tages op og rettes i den retning, det ærede medlem ønsker.

Men der var en lille enkelthed, som jeg synes virkelig giver en noget at tænke på: forsåvidt jeg forstod det ærede medlem, skulle linien lægges sådan, at der skulle være alsidighed. Udsendelserne skulle være alsidige, hvilket — og det var hovedsagen — de udsendelser, det ærede medlem kritiserede, ikke var. Men det var interessant, at en af de ting, det ærede medlem kritiserede, var, at et Reutertelegram var blevet udsendt; den aften skulle man ikke have udsendt det Reutertelegram, det ærede medlem talte om. Nu er Reuters bureau jo et meget stort og anset pressebureau. Det Reuter udsender, er ikke noget, vi sidder og laver herhjemme. Synes det ærede medlem, det rigtigt stemmer overens med den retningslinie, det ærede medlem ville give mig som minister? For det måtte jo betyde, at jeg for fremtiden skulle sige i det ærede medlems ånd: Nej, mine herrer, vi har ikke lov til at udsende Reutermeddelelser, hvis det ikke passer — ja, hvem? Hvem ville det ærede medlem have, jeg skulle opstille som direktivgivende? (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Harald Nielsen selvfølgelig!). Ja, så skulle jeg måske sige: I må først spørge Harald Nielsen, ellers må I ikke udsende Reutertelegrammer, for han kunne blive irriteret; det passede ikke ham, det Reutertelegram. Hvis det ærede medlem vil lægge tingene op i det plan, at vi her i folketinget skal stå overfor disse enkelte udsendelser og diskutere dem ud fra vor eventuelle følelse af irritation, så har det ærede medlem et fuldkommen forfejlet syn på den opgave, det er at lede radioen.

Jeg må beklage, at der ikke fra det parti, det ærede medlem tilhører, og for hvilket vi har repræsentanter indenfor radioen, som er med til at tilrettelægge udsendelserne, har lydt røster om det, det ærede medlem fremfører. For hele den diskussion, der er ført her, burde jo være ført i venstres partiværelse; dér burde disse spørgsmål have været fremført af det ærede medlem hr. Harald Nielsen, og så skulle venstre have overvejet: Er vi helt rigtigt repræsenteret i radioen? Eller også skulle de mænd, som